HIERONYMUS. BEDA VENERABILIS
Admont, 12. Jh. Seite 4r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

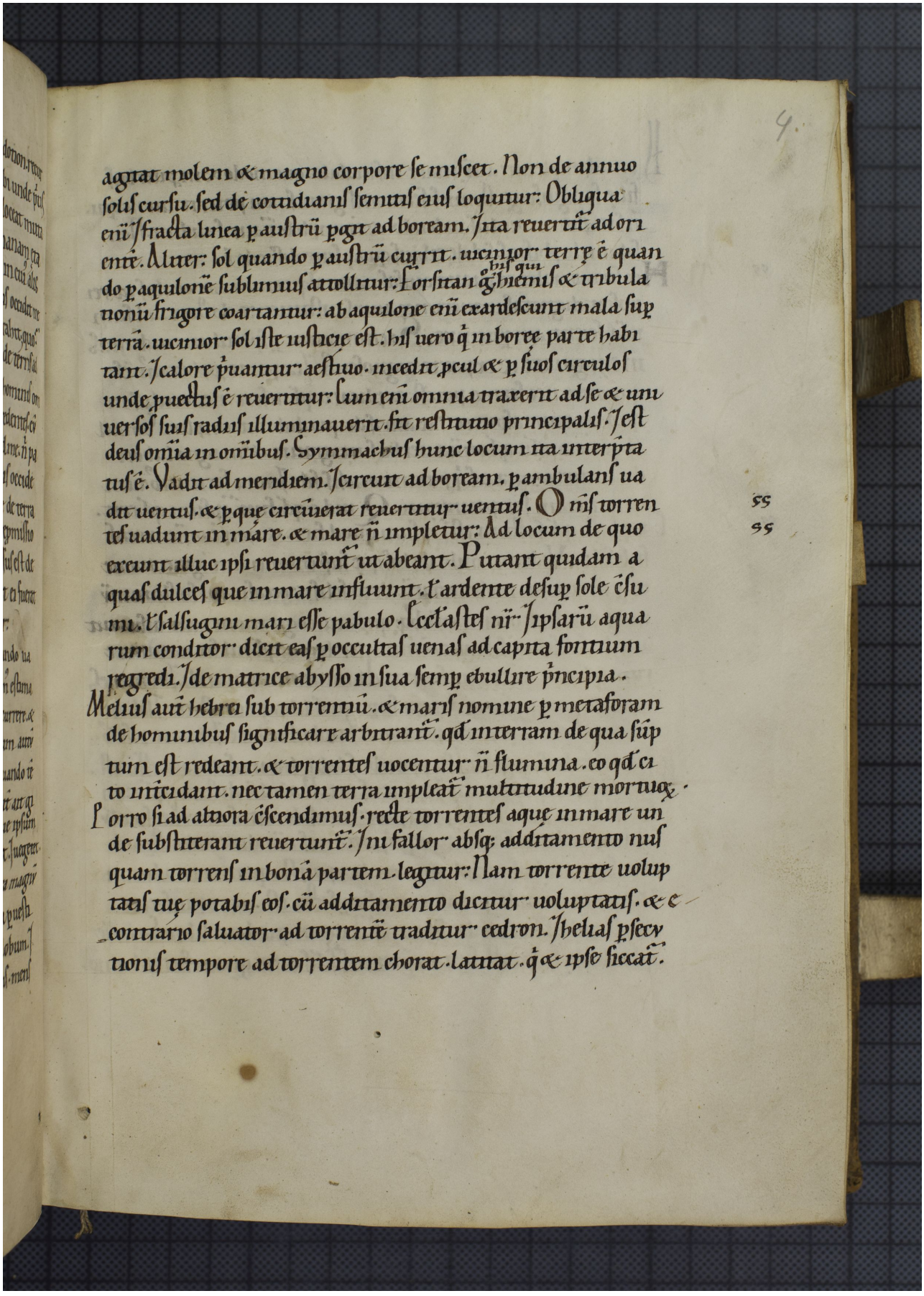

agitat molem & magno corpore se miscet. Non de annuo
solis cursu. sed de cottidianis semitis eius loquitur: Obliqua
enī ī fracta linea ꝑ austrū ꝑgit ad boream. ī ita reuertit ad ori
entē. Aliter: sol quando ꝑ austrū currit. uicinior terrę ē quan
do ꝑ aquilonē sublimius attollitur: Forsitan ḡ his qui hiemis & tribula
tionū frigore coartantur: ab aquilone enī exardescunt mala sup
terrā. uicinior sol iste iusticię est. his uero q̄ in boreę parte habi
tant. ī calore p̄uantur aestiuo. incedit ꝓcul & ꝑ suos circulos
unde ꝓuectus ē reuertitur: Cum enī omnia traxerit ad se & uni
uersos suis radiis illuminauerit. fit restitutio principalis. ī est
deus om̄ia in om̄ibus. Symmachus hunc locum ita interp̄ta
tus ē. Vadit ad meridiem. ī circuit ad boream. ꝑ ambulans ua
dit uentus. & ꝑ quę circūierat reuertitur uentus. O m̄s torren 55
tes uadunt in mare. & mare n̄ impletur: Ad locum de quo 55
exeunt illuc ipsi reuertunt ut abeant. Putant quidam a
quas dulces que in mare influunt. t̄ ardente desup sole c̄su
mi. t̄ salsugini mari esse pabulo. Ecc̄lastes nr̄ ī ipsarū aqua
rum conditor dicit eas ꝑ occultas uenas ad capita fontium
regredi. ī de matrice abysso in sua semꝑ ebullire p̄ncipia.
Melius aut̄ hebrei sub torrentiū. & maris nomine ꝑ metaforam
de hominibus significare arbitrant̄. qd̄ in terram de qua sūp
tum est redeant. & torrentes uocentur n̄ flumina. eo qd̄ ci
to intercidant. nec tamen terra impleat̄ multitudine mortuoꝝ.
Porro si ad altiora c̄scendimus. recte torrentes aquę in mare un
de substiterant reuertunt̄. ī ni fallor absq; additamento nus
quam torrens in bonā partem legitur: Nam torrente uolup
tatis tuę potabis eos. cū additamento dicitur uoluptatis. & e
contrario saluator ad torrentē traditur cedron. ī helias ꝑsecu
tionis tempore ad torrentem chorat. latitat. q̄ & ipse siccat̄.